

1. Melchioris Schmidij Diss. de Linguis sacris. 1685.
2. Joh. Bernh. Hahn Diss. de appellatione Linguae
Hebraeae, quae dicitur Sancta. 1712.
3. Joh. Henri. Honel Diss. de vocis quam Hebraei vocant
Jehia. 1673.
4. Valent. friderici Diss. de filia vocis. 1670.
5. Henri. Liedert Diss. de mandato scribendi novum testamentum. 1719.
6. Joh. Henri. Lypij Diss. de usu Linguae Syriacae. 1726.
7. ejusdem de historia Linguae Sanctae. 1726.
8. Mich. Ghercke Diss. de fama Graecae Linguae. 1716.
9. Joh. Bernh. Hahn Diss. exhibens decadem observan-
tionum philologicarum, e Literatura Graeca, Chr.
10. ejusdem, de appellatione Linguae Chrae. quae dicitur Sancta
1715.
11. ejusdem, Diss. exhibens decadem observantiarum
philologicarum e Literatura Orientali. 1715.
12. Bernh. von Salden Diss. de Aora, 1709.

والله اعلم
والله اعلم

DISPUTATIO INAUGURALIS,

Exhibens

DECADEM
OBSERVATIONUM PHILO-
LOGICARUM, è LITERATURA
ORIENTALI DEPROMPTARUM,

Quam,

JEHOVA FELICITER JUVANTE,
EX PRÆSCRIPTO STATUTORUM ACADEMICORUM
IN REGIA PRUSSORUM ACADEMIA,
PRO LOCO ORDINARIO

Professionis Lingvæ Ebrææ ac reli-
quarum Orientalium,

*publica atque solenni Eruditorum ventilationi
more Majorum submittit*

PRÆSES

M. JOHAN. BERNHARDUS HAHN,

Lingvæ S. ac Oriental. hætenus Extraordinarius,
jam verò Ordinarius Professor,

RESPONDENTE

CONRADO THEOPH. MARQUARDT, Dofst. Pruff.
IN AUDITORIO MAXIMO,

Anno M DCC XV. die III. Octobris, Horis ante- & pomeridianis.

PATRI PATRIÆ,
AUGUSTISSIMO, SERENISSIMO atq; PO-
TENTISSIMO PRINCIPI AC DOMINO,
DN. FRIDERICO
WILHELMO,
REGI BORUSSIÆ,
MARCHIONI BRANDENBURGICO,
S. R. I. ARCHI-CAMERARIO ET ELECTORI,
SUPREMO ARAUSIONENSI, VALLANGINENSI ET NEO-
COMENSI PRINCIPI,
MAGDEBURGI, CLIVIÆ, JULIÆ, MONTIUM,
STETINI, POMERANORUM, CASSUBIORUM, VANDA-
LORUM ET MEGAPOLIS, ITEM IN SILESIA, CROSNÆ
D U C I,
BURGGRAVIO NORIMBERGENSI,
PRINCIPI HALBERSTADII, MINDÆ, CAMINI,
VANDALIÆ, SVERINI, RACEBURGI & MEURSÆ,
COMITI HOHENZOLLERIÆ, RUPINI, MARCÆ,
RAVENSBERGÆ, HOHENSTEINII, TECKLENBURGI,
LINGÆ, SVERINI, BURÆ & LEERDAMI,
MARCHIONI VEHRÆ & VLISSINGÆ,
DYNASTÆ RAVENSTEINII, ROSTOCHI, STARGARDIÆ,
LAUENBURGI, BUTOVÆ, ARLAIE AC BREDÆ, &c. &c. &c.
REGI AC DOMINO SUO LONGE CLEMENTISSIMO,

Disputationem hanc Inauguralem, quâ Professionem Ordinariam Lin-
gvarum Orientalium, nuper gratiosissimè collatam, auspica-
tur, in subjectissime devotionis ac gratitudinis signum, cum ser-
ventissimo Regiæ felicitatis voto, humillimè

OBSERVATIO I.

LINGVA SANCTA EBRÆA omnium, quotquot à mundo condito extiterunt, linguarum, Nobilissima, Præstantissima atque Excellentissima jure meritoque dicenda est.

OBSERVATIO II.

Lingvam Ebræam omnis ambiguitatis expertem esse, contra Pseudo-Criticos & larvatos nonnullos Philologos affirmamus, non attento Rabbiorum axiomate: **שבעים פנים לתורה**

OBSERVATIO III.

Lingva Ebræa homini non est naturalis, aliàs enim omnes homines ad minimum bilingves essent, gnari scilicet, præter ascititiam linguam vernaculam, naturalis etiam lingvæ, Ebraicæ: imò ad eam discendam magis proclives essent homines, quam quidem experientia quotidiana proh dolor! testatur.

4 OBSERVATIO IV.

Chaldaicam Lingvam Dialectum Ebraicæ certo respectu dici posse, concedimus quidem; illis tamen plane non adstipulamur, qui asserunt, Ebraicam, Chaldaicam, Syriacam, Samaritanam, Arabicam & Æthiopicam, unam sacram Lingvam Orientalem esse.

OBSERVATIO V.

Lingva Syriaca vocatur *Maronica* à Maronitis, eadem in Sacris suis utentibus: Utrum verò hi à vico Syriæ *Maronia*, an verò à *Marone* quodam ita appellati fuerint, non adedò constat. Hanc verò lingvam Syriacam Maronicam Salvatori nostro olim vernaculam fuisse, non sine fundamento in dubium vocatur, cum multæ dentur voces à Christo adhibitæ, quæ ex hac lingva exponi nequeunt.

OBSERVATIO VI.

Arabicam Lingvam omnium Uberrimam esse, non dubitamus asserere: An verò hæc lingva Libri Jobi Originalis dici mereatur, in conflictu videbimus.

OB-

5

OBSERVATIO VII.

SCheva Ebræorum, *Minister vocalium* WASMUTHO dictum, à R. SAM. ARCUVOLTO in עבד עברי ערוגת הבשׁוׁר dicitur *servus servorum*; ex quo titulo, quem Scheva cum Pontifice Romano communem habet, Cel. SCHERZERUS jocandi ansam sumpsit, vocandique idem Scheva, *Papam Grammaticum*. Nomina porro, quæ KECKERMANNUS huic puncto imposuit, vocans illud *Ancillam & Pedisequam, Veredarium & Satellitem reliquarum vocalium, der anderen Vocalium Post-Reuter* officium ipsius Scheva non incongruè exprimunt.

OBSERVATIO VIII.

Nomen Evæ, matris primæ, חוה nonnulli à radice Chaldæis inprimis usitata חוה *Loqui, Indicare*, derivandum esse asserunt, quod ex םוהוׁר videmus, ubi hæc ad Gen. III. habentur verba: ויקרא את שמה חוה על שם שמחה וזהו שאמרו: קבץ שיחה ירדו לעולם תשעה נטלו נשים: i.e. *Et vocavit nomen ejus Charvva, quia (multum) loquitur: & hoc est, quod dicunt: Decem cabi garrulitatis descendunt in mundum, novem sustulerunt mulieres.* Verum huic derivationi ipsa S: Scripturâ contrariari videretur, dum Gen. III. 20. genuinam denominationis hujus causam affert, quod scilicet Adam uxorem suam vocaverit

6
 verit חוה, quia ipsa Mater esset כל-חי *omnis vi-*
ventis. Unicum, quod hic superesse dubium videtur, illud
 est, unde litera ך loco ך accesserit, cum radix sit חוה
Vixit, in Piel, *In vita conservavit*: sed huic quoque
 ך
 occurrit רע, Permutationem harum literarum, aliàs
 fatis frequentem, hoc loco statuens, dicendo; ך ך
 ך: מתחלים Qualis permutatio literarum harum in hoc
 Nomine juxta nonnullos ideo facta est, ne Nomen
 Evæ חוה confunderetur cum חוה *Bestiam* indi-
 cante, prout idem ך innuit his verbis: לא קרא בור
 כי מה הפרש יש בין שמה ובין שם החוה:

OBSERVATIO IX.

VOx Syriaca *Diem* denotans, יומין duplicem
 terminationem pluralem agnoscit, scilicet יומין
 & יומתין, non tamen propterea duplicem quo-
 que significationem infert, ita, ut יומין adhibeatur in
 oratione, quando de diebus denarium non excedenti-
 bus sermo est, יומתין verò de pluribus, quam de-
 cem diebus usurpetur. Cuicunque enim datum est,
 Novum Testamentum Syriacum legere, is facile falsi-
 tatem hujus asserti deprehendet: Actor. I. 3. de die-
 bus *Quadragesima* sermo est, & nihilominus vox יומין
 abhibetur, quæ etiam occurrit Apoc. XI. 3. ubi *Mille*
 dies indicantur. Sic quoque adsunt loca, in quibus
 יומתין

7

יָמֵי de paucioribus, quam decem diebus sumitur, qualia sunt v. g. Apoc. XI. 9. ubi *Trium* dierum injicitur mentio; Act. XX. 6. & XXIV. 1. ubi de *Quinque* diebus sermo est; Act. XX. 6. & XXI. 4. ubi *Septem* dies memorantur; Act. XXV. 6. ubi dicitur, quod manserit Festus ibidem יוֹמָהּ תְּמִינָה אֵין עֶסְרִים *diebus Octo aut Decem*. Ex quibus & aliis pluribus locis luculentissimè apparet, indifferenter accipi hæc duo pluralia, nullumque discrimen inter ea fingendum esse.

OBSERVATIO X.

Fururum Ebræorum sæpissimè pro Imperativo sumi, ipsis tyronibus Lingvæ sanctæ notum est: ut mirum sit, THOMASIVM Halensem, Legem de homicida capitaliter plectendo Gen. IX. 6. Legem Positivam Universalem esse, negantem, inter alias rationes, hanc primo loco adducere: *In Textu Hebraico esse Futurum, non Imperativum*; qua ratione etiam utitur, Legem de Imperio Mariti Gen. III. 16. in dubium vocaturus, ita in Observat. Hal. scribens: *In Ebræo est, & dominabitur tibi: est ergo Futurum, non Imperativus*. Facerem sane, quæ mei sunt officii, hujusque rationis Thomasiæ nullitatem, vel ex Wasinuthi Reg. XXII. ostenderem, nisi otium mihi hac in re fecisset Juris-Consultus Gryphifwald. DN. PHIL. BALTH. GERDES, qui Juris-Consultum Halensem pro merito castigavit, ejusque sententiam hisce refutavit verbis, quæ
ad

8
adscribi merentur: Qui limina Lingvæ Hebraicæ salutavit, ei constabit, futurum ex genio Hebraicæ Lingvæ habere vim Imperativi. Præcepta Decalogi, v. g. Non habebis Deos alienos in conspectu meo, non Occides, non Mæchaberis, &c. quin Leges forenses multæ & ceremoniales Judæis à DEO data, quas Thomastius pro veris legibus agnoscit, per futurum tempus exprimuntur. Neque tamen quisquam, qui indolem Lingvæ Hebraicæ callet, unquam negavit, præcepta ista veras esse leges. Miretur ergo quispiam merito, quod Thomastius, hospes in hac lingvæ, recepta dogmata ex fonte Hebrææ lingvæ audeat reformare. Vid. Index nonnullarum Errornearum Doctrinarum ex Thomastii Fundam. Jur. Nat. & Gent. selectarum, hoc anno à laudato GERDESIO Gryphiswald. edit. pag. 16. Optandum esset, ut quilibet, juxta Monitum Paulinum, permaneret in iis, quæ didicic, sibi que dictum quoque putaret esse illud: Ne futor &c.

יהי שם יהוה אלהינו מבורך לעולם ועד
אמן

00 A 6445

ULB Halle 3
002 937 573

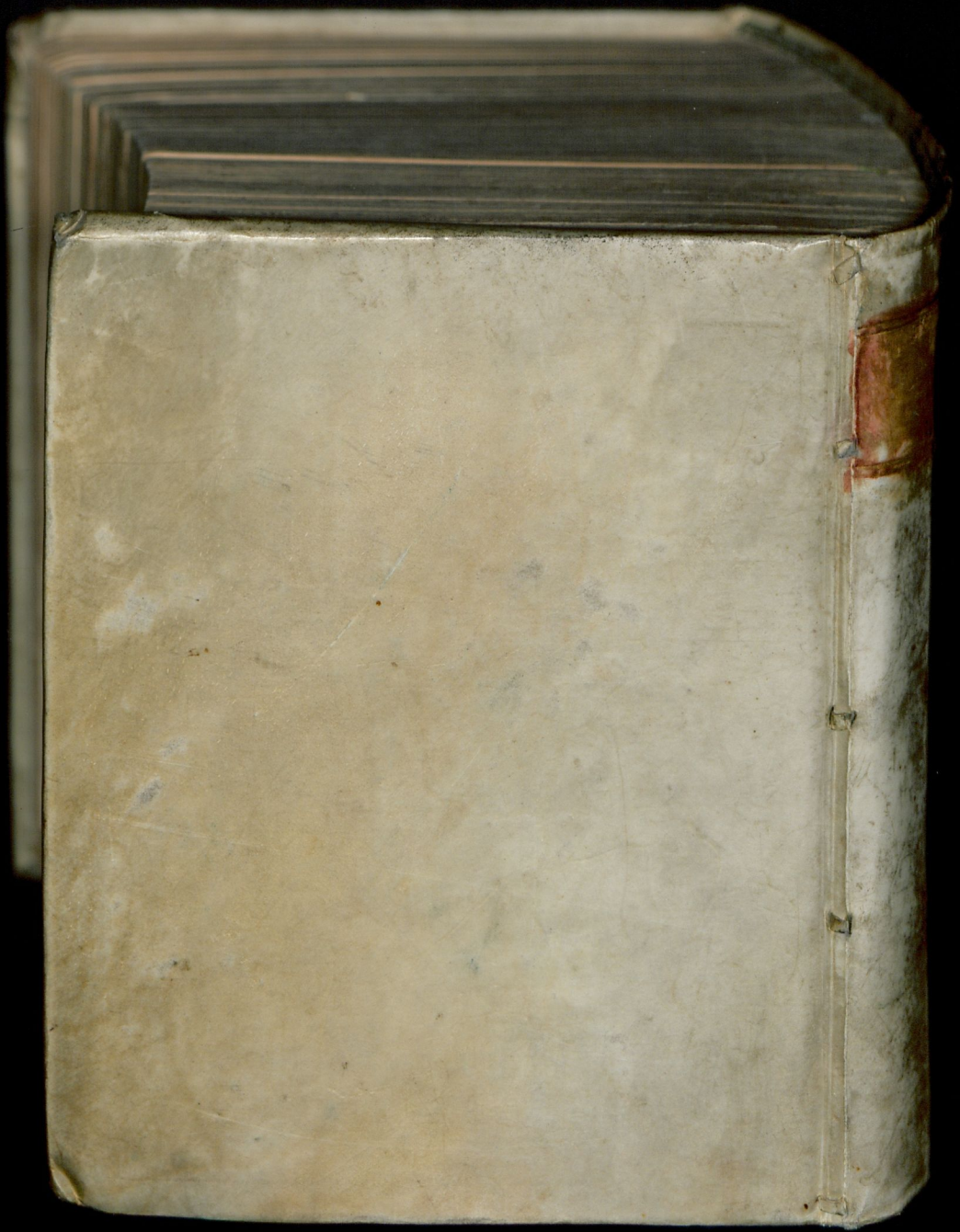
5b.

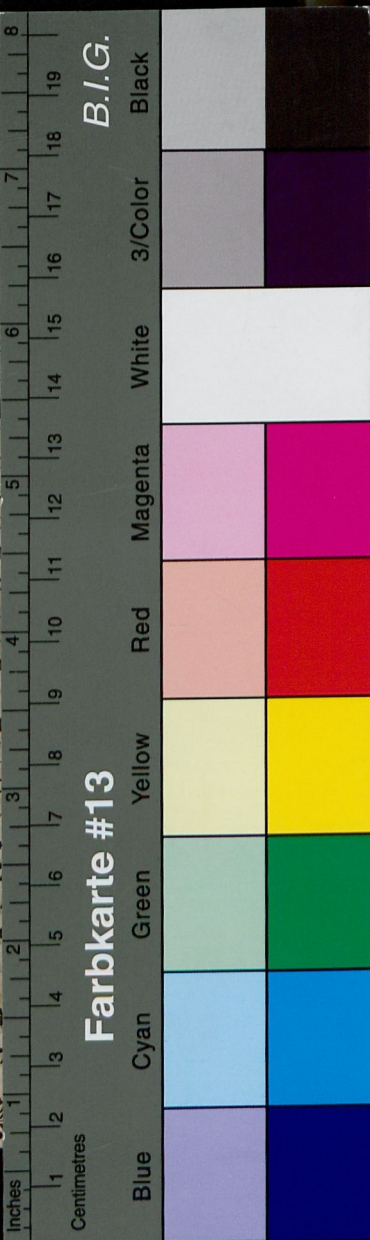
12

1017

HL 96.

والله اعلم
بالحق

DISPUTATIO INAUGURALIS,
Exhibens
DECADEM
OBSERVATIONUM PHILO-
LOGICARUM, è LITERATURA
ORIENTALI DEPROMPTARUM,

Quam,
JEHOVA FELICITER JUVANTE,
EX PRÆSCRIPTO STATUTORUM ACADEMICORUM
IN REGIA PRUSSORUM ACADEMIA,
PRO LOCO ORDINARIO
Professionis Lingvæ Ebrææ ac reli-
quarum Orientalium,

*publicæ atque solenni Eruditorum ventilationi
more Majorum submitte*

PRÆSES

M. JOHAN. BERNHARDUS HAHN,
Lingvæ S. ac Oriental. hætenus Extraordinarius,
jam verò Ordinarius Professor,

RESPONDENTE

CONRADO THEOPH. MARQUARDT, Dofft. Pruff.
IN AUDITORIO MAXIMO,

Anno M DCC XV. die III. Octobris, Horis ante- & pomeridianis.